

ČESKÁ REPUBLIKA - OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 20/1044, 112 97 Praha 1

tel. 221 729 311 fax.: 257 005 060

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

NAŠE ZNAČKA: 43 Si 180/2021

VAŠE ZNAČKA: ///

VYŘIZUJE: XXXXXXXXXXXX

DNE: 2. září 2021

XXXXXXXXXXXXXXXX

Vážený pane doktore,

ve shora uvedené věci zasílám Vámi požadovaná rozhodnutí v anonymizované podobě.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud Praha - východ rozhodl samosoudkyní Mgr. Adélou Hovorkovou v hlavním líčení konaném dne 24. dubna 2019,

takto:

Podle § 222 odst. 2 trestního řádu se trestní věc obžalovaného

[anonymizováno]. [jméno] [příjmení],

narozeného [datum] v [obec], trvale bytem [adresa], příslušníka Policie ČR služebně zařazeného u Krajského ředitelství [územní celek] se sídlem v [obec], Územní odbor [obec] [anonymizováno] – [anonymizována tři slova] [obec],

pro skutek, že

dne 10. 5. 2017 kolem 11:00 hodin v kanceláři svého nadřízeného, zástupce vedoucího oddělení Policie ČR, Služby kriminální policie a vyšetřování, Územního odboru [obec] [anonymizováno] - [anonymizováno], na adrese [adresa], okres [okres], napadl tohoto nadřízeného [anonymizována dvě slova] [jméno] [příjmení] v důsledku předchozí slovní rozepře napadl tím, že jej udeřil otevřenou dlaní do zátylku, uchopil a držel ho v tzv. kravatě, kdy se jej pokoušel strhnout na podlahu kanceláře, přičemž bil poškozeného rukou sevřenou v pěst do žeber, následně, poté, kdy byl od poškozeného odtáhnut kolegou [jméno] [příjmení], zaútočil bez zjevného důvodu na poškozeného opětovně, a to tak, že ho chytil do tzv. kravaty, povalil ho na zem a několikrát rukou sevřenou v pěst ho udeřil do oblasti žeber a dále ho kousl do levého předloktí, kdy toto napadení ukončil společný zákrok přítomných kolegů [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří obviněného svedli na zem a znehybněním mu zabránili v pokračování útoku na poškozeného, který v důsledku jednání obviněného utrpěl oděrku v oblasti nosu, krvácející zranění na hřbetu levé ruky o průměru cca 3 cm, hematomy v oblasti pravé části trupu a hematom v pravé zadní části krku, kdy tato zranění nedosahovala porušení běžných tělesných funkcí poškozeného na dobu delší než jen přechodnou,

v čemž bylo obžalobou spatřováno spáchání

přečinu násilí vůči nadřízenému podle § 381 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku,

postupuje řediteli Policie České republiky, Krajského ředitelství [obec] kraje, se sídlem [adresa], neboť jde o skutek, který by mohl být posouzen jako kázeňský přestupek dle § 50 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra České republiky, IČO: 47114303, se sídlem Vinohradská 2577/178, Praha 3 odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžaloba Krajského státního zastupitelství v Praze sp. zn. KZV 80/ 2017 ze dne 12. 2. 2018 kladla obžalovanému za vinu, že se dopustil shora popsaného jednání, čímž naplnil znaky skutkové podstaty přečinu násilí vůči nadřízenému dle § 381 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Hlavní líčení bylo konáno poté, co obžalovaný podal odpor do vydaného trestního příkazu. Rozsudkem ze dne 4. 4. 2018 č.j. 16 T 27/2018-233 rozhodl Okresní soud Praha – východ o vině obžalovaného z citovaného přečinu, za což obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 7 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 12 měsíců. Na základě odvolání

obžalovaného Krajský soud v Praze usnesením č.j. 9 To 182/2018-821 ze dne 27. 6. 2018 tento rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Soud prvního stupně následně rozhodl usnesením ze dne 27. července 2018 tak, že trestní věc obžalovaného postoupil řediteli Policie České republiky, Krajského ředitelství Středočeského kraje, se sídlem Na Baních 1535, Praha 5, neboť jde o skutek, který by mohl být posouzen jako kázeňský přestupek dle § 50 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, a to z důvodu, že neměl za prokázané, že obžalovaný poškozeného napadl z důvodu plnění služebních povinností ve smyslu ustanovení § 381 trestního zákoníku O stížnosti podané státním zástupcem rozhodl Krajský soud v Praze svým usnesením č.j. 9 To 277/2018-302 ze dne 5. 9. 2018 tak, že ji jako nedůvodnou zamítl. K dovolání nejvyššího státního zástupce v neprospěch obžalovaného bylo Nejvyšším soudem rozhodnuto usnesením č.j. 6 Tdo 103/2019-35 ze dne 7. 3. 2019 o zrušení usnesení soudů obou stupňů a věc byla vrácena Okresnímu soudu Praha – východ k novému projednání a rozhodnutí. Nejvyšší soud vytkl oběma soudům, že se nezabývaly tím, zda není možné skutek právně kvalifikovat podle jiného ustanovení hlavy XII trestního zákoníku s ohledem na služební poměr obžalovaného a poškozeného. Na základě doplněného dokazování učiněného v hlavním líčení soud dospěl k závěru ohledně výše popsaného skutkového stavu věci.

2. Obžalovaný [jméno] [příjmení] při výslechu u hlavního líčení připustil, že k fyzickému konfliktu mezi ním a poškozeným [příjmení] [příjmení] uvedeného dne došlo. Popřel však, že by napadení souviselo s jejich služebním poměrem a vztahem nadřízenosti a podřízenosti, konkrétně se služebním hodnocením, které obdržel předchozího dne od svého nadřízeného. [anonymizováno] [příjmení] jako svého nadřízeného respektoval, protože mu v minulosti pomohl dostat se na kriminální policii, měli spolu dobré vztahy, tykali si, byl odměňován. V září 2016 došlo k rozdělení jejich útvaru na dvě oddělení, kdy jejich oddělení vedené [anonymizováno] [příjmení] se přestěhovalo z pracoviště [ulice] na detašované pracoviště [ulice]. V té době měl vztah s kolegyní [jméno] [příjmení], která je starší než on. Očekával, že toto bude tématem řeči, ale nic se k němu nikdy nedoneslo. Od podzimu, kdy se přesunuli na nové pracoviště, ho [příjmení] mimo pracovní dobu vyhledal, když tam byl sám, a měl hanlivé narážky na jeho přítelkyni typu, že "nebude kousat do starého masa". Toto ho naprosto šokovalo, neuměl na to zareagovat. Pak mu ještě nadřízený říkal, že mu určitě přítelkyně nedá "fakana". Později se před Vánocemi s [jméno] [příjmení] rozešli. Proběhlo to v poklidu, zůstali přátelé. Když to [příjmení] zjistil, začal na něho naléhat a nabízel mu svoji příbuznou. On mu říkal, že potřebuje být v klidu kvůli práci, ale [příjmení] ho obejmul a začal mu říkat zdobnělinami, až úlisně, že má nějakou příbuznou, se kterou ho seznámí, s tím, že ona je mladší než [jméno]. Když odmítl, řekl mu, že třeba příští týden. Opakovaně mu řekl, že potřebuje klid a že chce být sám. Nebyl vulgární, ale říkal to důrazně. Vygradovalo to v lednu, když zjistil, že se mu [příjmení] hrabal v intimních věcech. Řekl tehdy větu, která ho prozradila, a jemu ruply nervy. Třískl dveřmi a odešel ven, neví, jestli ty dveře vylomil z pantu. Není pravda, že venku bouchal do značky, v objektu sídlí i nějaké firmy a má ostrahu. Pokud by to dělal, ostraha by na něj přišla. Téhož dne volal nadřízenému [příjmení] [jméno] [příjmení], že nadále nechce pod [příjmení] sloužit, a sdělil mu, že mu [příjmení] zasahuje do osobního, intimního života. [příjmení] mu slíbil, že [příjmení] domluví. Ví, že k tomu došlo, protože mu to později [příjmení] telefonicky i osobně potvrdil. Následně se [příjmení] na něj kvůli tomu zlobil. Začal si na něm vybíjet zlost, už mu neintervenoval do osobního života, ale šlo o pracovní záležitosti. [příjmení] pak odjel na tříměsíční kriminalistický kurz, kde přemýšlel, jak se dostat z pracoviště kriminálky. Po návratu z kurzu šel do práce. Domníval se, že se nadřízený umoudří, ale opak byl pravdou. Zavolał si ho do kanceláře a předal mu služební hodnocení se známkou dobré. Služební hodnocení je spojeno s budoucími perspektivami, ještě ten den si proti němu podal námítky, radil se ohledně postupu s odbory. Postupoval v souladu s předpisy. Hodnocení při převzetí nijak nekomentoval. Následně mu plk. [příjmení], nejvyšší ředitel policie kraje dal za pravdu a změnil hodnocení na velmi dobré. Lze se tedy domnívat, že hodnocení bylo ze strany [anonymizováno] pomsta. Na kurzu ho

rozbolela záda, bolela ho i ten den, co převzal služební hodnocení. Další den navštívil služební lékařku, která mu vystavila potvrzení o pracovní neschopnosti. Tu donesl do práce. Hodnocení v tu dobu považoval za vyřízené. [příjmení] předal neschopenku, ale on si neodpustil další intervence do jeho soukromého a intimního života, měl na něho vulgární a hanlivé připůvídky. Obžalovaný uvedl, že neví, kdo si začal, ale začali se pošťuchovat a potom se servali. Byli oba zranění. Pak vnímal jen, jak je kolegové od sebe odtrhovali. Měl rudo před očima, později se na [příjmení] vrhl znovu. Následkem potyčky měl rozražený ret a zranění na zádech. Po incidentu si šel opláchnout tvář. Později se téhož dne setkal s [anonymizována dvě slova], kterému řekl, že to vzniklo z osobních rozporů. Poté se s [příjmení] dohodli, že nebudou vyhledávat kvůli incidentu lékařské ošetření. Byl u toho pan [příjmení], ale ten to zřejmě nepotvrdí. Svěřil se i [jméno] [příjmení] po telefonu. Kdyby věděl, že [příjmení] k lékaři půjde, šel by také. Později zjistil, že [příjmení] byl v [anonymizováno] nemocnici, kde všechny bavil kousancem na ruce. Jeho následně přesunuli na jiné pracoviště. Poté, co bylo změněno jeho služební hodnocení na lepší, vystavil mu pan [příjmení] v rozporu s předpisy hodnocení nové. Vůči tomu se znovu odvolal a on uznal, že to bylo v rozporu s předpisy, a změnil to na pověst z místa pracoviště. Obžalovaný uvedl, že z tohoto důvodu se rozhodl odejít pryč z kriminální policie a požádal o přemístění do uniformované složky na obvodní oddělení [obec], kde nyní působí. Svého jednání lituje, ale důvodem rozhodně nebylo jeho služební hodnocení, ale opakované útoky [anonymizováno] na jeho soukromý život. Ohledně [ulice] chování se dotazoval e-mailem již dříve na odborech a také se s tím svěřoval [jméno] [příjmení], se kterou se viděl i ten den, kdy obdržel služební hodnocení. S [příjmení] profesně problémy neměl, byl od něj pravidelně odměňován, v rámci své práce se vyšvihl na kriminálce mezi nejlepší. V práci i přespával, dodělával různé kauzy, snažil se kolegům pomáhat. Na odborech se informoval, zda je možné přeložení na jiný útvar, protože se mu nadřízený vměšuje do soukromého života. [příjmení] [příjmení] domlouval sám, pak to řešil přes [jméno] [příjmení], pak upozornil odbory a nakonec se stal ten incident. V profesním ani v soukromém životě se mu nikdy nic podobného nestalo, je spíš introvertní, samotářské povahy, nechová se agresivně. V jakém vztahu měla s [příjmení] být žena, kterou mu [příjmení] nabízel, neví. Nikdy se s ní neseťkal, pouze ví, že měla pracovat na [] a má být v jeho věku. Ví, že [příjmení] na podzim prověřoval odbor vnitřní kontroly, a byl kvůli tomu dost labilní. O jeho soukromém životě nic neví, nikoho z jeho rodiny nezná. Rozhodně mu nikdy neřekl, že je pedofil.

3. Poškozený svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] vypověděl, že den před incidentem se [jméno] [příjmení] vrátil z kurzu v [obec]. [příjmení] mu předával služební hodnocení se známkou 3, která značí průměr. Na to [příjmení] bouchl do stolu a řekl: "To jsi posral", a odešel pryč. Pak se vrátil a napsal tam, že si podává námitku, kterou odůvodní po poradě se svým právníkem. Před tím mu ještě řekl, že je prase a pedofil. [příjmení] mu odvětil, že to snad nemyslí vážně, a odešel svému nadřízenému sdělit, co se stalo, a předat hodnocení s námitkou. Druhý den obžalovaný nepřišel do práce, proto zjišťoval proč. Když se obžalovanému dovolal, ten mu sdělil, že je u lékaře se zády. Kolem 10. až 11. hodiny se u něho objevil v kanceláři a dal mu neschopenku se slovy: „To máš za to hodnocení. Já, který jsem byl premiant třídy, a mám toto hodnocení.“ [příjmení] na to odpověděl, že ani nevěděl, že byl premiant, a že ho to nezajímá. [příjmení] k němu přistoupil, poplácal ho po hlavě a vzal ho do kravaty. Rvali se, snažil se vyprostit z jeho sevření, dělali hluk. Přiběhli kolegové, [příjmení] [příjmení] je odtrhoval od sebe. [příjmení] šel pak telefonovat nadřízenému [příjmení], že byl napaden, ale nikdo to nebral. Ještě podal obžalovanému svetr, který spadl na zem. Když položil telefon, obžalovaný ho udeřil pěstí do obličejce, zase ho vzal do kravaty a byli v sobě. [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Oni spadli na zem, nějak se dostal nad obžalovaného a ten ho kousl do předloktí. Nakonec je od sebe nějak odtrhli a pak už k žádnému zranění nedošlo. Napadení oznámil hned nadřízenému a šel na ošetření, protože ho bolela žebra a měl nateklou ruku. Nedomlouvali se, zda půjdou na ošetření, jen řekl, že lékařskou zprávu nebude nikde používat. [anonymizována dvě slova] jim řekl, aby o tom sepsali záznam. Obžalovaný řekl, že nic psát nebude, a odešel. Později se o něm dozvěděl, že šel za vedením.

Před tím incidentem spolu do Vánoc vycházeli docela dobře, pak se to zlomilo. Obžalovaný se tehdy rozešel se svojí přítelkyní. Viděl ho těsně před svátky pozdě v práci, vypadal z toho rozchodu zničený. Báł se o něho, aby si něco neudělal. Povídali si, snažil se mu vysvětlit, že není jediná. Někdy po Vánocích mu říkal, že by ho seznámil se svojí příbuznou, aby si mohl najít někoho jiného. Nebo ho s kolegou chtěli vzít např. na florbal, aby se zabavil. Nevysmívali se mu, spíš se mu snažili pomoci, sedával jako tělo bez duše. O vztahu obžalovaného s [jméno] [příjmení] ví, docela to uvítal, protože [příjmení] byl prchlivější povahy a on se domníval, že by ho vztah mohl uklidnit. Neřekl by, že se nevhodně vyjadřoval o přítelkyni obžalovaného. Maximálně mu s kolegou [příjmení] říkali, že je starší a asi už nebude chtít dítě, tak jestli to má budoucnost. Neházal na ni žádnou špinu, vycházel s ní relativně dobře. Když obžalovanému řekl, že ho s někým seznámí, on mu sdělil, že na to nemá čas ani náladu. Rozhodně za ním s tím pořád nechodil. Ale třeba za týden se zeptal znovu. Nebral ho jako kamaráda, ale chtěl mu pomoci. [příjmení] práci se nestýkali. Pracovně s ním byl spokojený, obžalovaný byl pracovitý, akorát někdy dělal věci po svém a neuměl moc pracovat v týmu. Odměnu mu za ten rok nějakou dával, kázeňsky ho netrestal. Je pravda, že v lednu před incidentem s ním jednou hovořil nadřízený [příjmení] kvůli obžalovanému. Jednou přišel ke [příjmení] do kanceláře a byl tam [příjmení]. [příjmení] na něj zareagoval dotazem: "Jé, ty seš tady taky?" a on se na něj obořil, že se mu vysmívá. Pak něco řekl kolegovi [příjmení] a vyběhl z kanceláře a bouchl dveřmi. Asi po týdnu si ho zavolal [příjmení] a vyčínil mu, aby se nestaral o [anonymizováno] soukromý život, což přestal dělat. Jen ho chtěl seznámit se švagrovou, aby se dostal z toho rozchodu, protože i ostatní si začali všimnout, že je nepříjemný a divný. Říkal jim, ať ho nechají na pokoji, že je po rozchodu. S paní [příjmení] nemá problémy, neví, že by si na něho stěžovala. Kolovaly zvěsti, že si [jméno] [příjmení] něco s ní začal, tak jen zjišťoval u kolegů, jestli je to pravda. Oni říkali, že to pravda není. Nikdy neříkal, že je to špatná partie, nevyjadřoval se hanlivě o jejích dětech. Prověřování jeho osoby oddělením vnitřní kontroly se týkalo řízení ohledně jeho bratra a švagrové, kde nahlížel do spisu. [příjmení] ho osočila, že mohl ovlivňovat trestní řízení. Co se týče [anonymizováno] služebního hodnocení, ví, že bylo změněno, ale překvapilo ho, že se nikdo neptal žádné strany na názor.

4. V doplňujícím výslechu dne [datum] poškozený uvedl, že po incidentu vše vnímal intenzivněji. Neměl v úmyslu nechat obžalovaného trestat, jen považoval za vhodné, aby byl obžalovaný podroben psychologickému vyšetření, zda může vykonávat službu se zbraní. Od události s obžalovaným ve styku nebyl, jednou ho viděl při své návštěvě na služebně v [obec], ale nemluvili spolu. [příjmení] sám stále setrvává na své pozici zástupce vedoucího, nebyl nijak od doby incidentu prověřován. Pracovně se ho incident nedotkl, měl už své jméno, takže lidé, kteří s ním spolupracují, ho znají. O obžalovaném aktuálně nemá podrobné informace, žádné stížnosti na něho nezaznamenal.

5. Svědek [příjmení] [příjmení] vypověděl, že předmětný den kolem 11. hodiny zaslechl ze své kanceláře, která je přes dvě kanceláře od kanceláře [anonymizována dvě slova], zvuky jako bouchání do nábytku. Kolem prošla kolegyně [příjmení], která mu řekla, že se [příjmení] vrátil do práce. Věděl o něm, že má neschopenku. Šel se podívat, co se děje. Když tam přišel, už k žádnému fyzickému kontaktu mezi obžalovaným a poškozeným nedocházelo, stáli vedle sebe u okna. [příjmení] říkal [příjmení], že ho napadl, vyříkávali si to. [příjmení] si sedl na židli a začal telefonovat. [příjmení] stál vedle něho. [příjmení] se nemohl dovolat, bavili se spolu o tom napadení. [příjmení] asi po 4 minutách odešel z té kanceláře, protože se zdálo, že se vše uklidněné. Po několika krocích slyšel další napadení a viděl, že se oba zase kolem stěny perou. [příjmení] tam a snažil se je od sebe odtrhnout. [příjmení] [příjmení], který má kancelář naproti, mu přiběhl pomoci. Chtěl chytit [příjmení] za ruku, ale nešlo mu ho z [anonymizováno] stáhnout. S kolegou mu rozevěřeli ruce a pak ho stáhli na zem asi na 5 - 10 vteřin. Dál útok nepokračoval. [příjmení] měl kousanec na ruce, [příjmení] zakrvácený obličej. Důvod incidentu neví, vše se seběhlo rychle. Zaslechl od obžalovaného na [příjmení] něco v tom smyslu: "To máš za to, říkal

-23-

sis o to. Začátek ani jednoho konfliktu neviděl, neví ani, jak skončil první konflikt, zda je někdo roztrhával. Obžalovaný i [příjmení] byli rozrušeni, ale nebyli úplně mimo. [jméno] [příjmení] zná, mají spolu výjezdy. Věděl o jejím vztahu s obžalovaným. V lednu se pak dozvěděl o jejich rozchodu. Neslyšel, že by se někdy [anonymizováno] [příjmení] k jejich vztahu nebo ke konci vztahu vyjadřoval. S obžalovaným komunikovali pracovně, jeho soukromí nezná. Neví, jestli měli s [příjmení] nějaký problém.

6. Obžalovaný ke svědkově výpovědi uvedl, že byl hodně emočně vypjatý. Sepsat záznam odmítl vzhledem ke svému psychickému stavu.

7. Svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] vypověděla, že byla ve své kanceláři a zaslechla zvuky, jako když se stěhuje nábytek. Vyšla se podívat, co se děje, a zahlédla [příjmení] s [příjmení], jak se pošťuchovali - vzájemně se drželi. [příjmení] se na kolegu [příjmení], ať tam jde s ní je roztrhnout. Neví, kdo koho napadl, nebylo to v tu chvíli patrné. Neslyšela, že by něco říkali. Myslí, že v tu dobu už leželi na zemi, kolegové [příjmení] a [příjmení] je od sebe roztrhli. Pak se šel obžalovaný umýt, a když se vracel, ptala se ho, co dělá. Pak se to rozebíralo, někdo říkal, že to bylo něco osobního, někdo, že to bylo kvůli hodnocení. [příjmení] tam teprve v lednu 2017, takže pouze zaslechla, že se obžalovaný s poškozeným moc nemusí. Z doslechu ví, že obžalovaný měl chodit s [příjmení], pak se rozešli a poškozený mu řekl, ať si z toho nic nedělá, že může chodit s nějakou jeho známou. Svědkyně žádného jiného konfliktu mezi nimi nebyla, ale kolegové jednou říkali, že když venku kouřili, [příjmení] tam šel a práskl dveřmi a málem do nich vrazil. Neví, zda měli rozpory kvůli práci.

8. Svědek [příjmení] [příjmení] vypověděl, že byl u sebe v kanceláři a slyšel hluk, proto vyšel na chodbu. Přes otevřené dveře viděl [příjmení], jak drží [příjmení] zezadu, narazil ho do skříně. Přistoupil k nim a oddělil je. [příjmení] si sedl na židli a obžalovaný šel ke dveřím. Zůstal ještě mezi nimi, pak šel [příjmení] telefonovat a zvedl a podal obžalovanému svetr. On tam zůstal stát, pak [příjmení] přišel k [příjmení] zezadu, dal mu asi 3 pohlavky a přes kravatu ho sundal ze židle. Pak spadli na zem a oni se s kolegou [příjmení] je snažili rozdělit. To se jim podařilo. Pak se to uklidnilo. [příjmení] šel zase telefonovat a [příjmení] odešel z kanceláře. On šel pak na vzduch. Neví, jak vznikl první konflikt, ani jestli si něco říkali. U druhého konfliktu řekl obžalovaný: "Takto mělo být." Pak se telefonovalo vedoucímu, [příjmení] volal všem vedoucím. [anonymizována dvě slova] uváděl, aby napsali ke konfliktu vyjádření. Důvod konfliktu asi nepadl. Neví, jestli tam hovořili o lékařích. Pracoval s nimi na stejném oddělení, vycházeli spolu pracovně. O žádném jiném konfliktu neví. O tom, že obžalovaný měl na pracovišti vztah, věděl, ale byla to jeho soukromá věc. On s obžalovaným vycházel pracovně v pořádku. O vztahu s nadřízeným s ním obžalovaný nemluvil. Obžalovaných byl zřejmě v afektu, protože mu přišlo, že ho vůbec nevnímal.

9. Svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] uvedl, že u konfliktu obžalovaného s poškozeným nebyl, jeli ten den s kolegou [příjmení] do [obec] na bezpečnostní úřad a [příjmení] telefonoval [příjmení] ohledně napadení. Ten jen sdělil, že se vrací do [anonymizováno]. Přijeli tam asi 2 hodiny po konfliktu, v budově byl [příjmení], [příjmení] se dostavil později. Ví, že [příjmení] byl u lékaře, ale neví, kdy. Na služebně sděloval [příjmení], že důvodem napadení mělo být služební hodnocení, [příjmení] uváděl, že to kvůli tomu nebylo, ale že se jednalo o soukromou záležitost. Ani jeden se mu dříve nesvěřil, že by něco takového řešili, ale z doslechu od ostatních ví, že nějaké soukromé záležitosti měli projednávat. Ví, že oba byli za [příjmení], ale neví, co přesně a s jakým výsledkem řešili. Před incidentem mluvil s [příjmení], kterému měl [příjmení] sdělit, že si to s ním vyřídí, že je pedofil a že to bude řešit oficiálně. Dohadovali se kvůli služebnímu hodnocení, které dostal [příjmení] po návratu z kurzu v [obec]. Měli to řešit druhý den nebo den po tom napadení na vedení územního odboru, ale nedošlo k tomu. Na obžalovaného pak zpracovával služební hodnocení i posudek. Nejprve zpracoval hodnocení, ale na žádost [příjmení] to přepsal na zprávu o pověsti. Ještě se to několikrát měnilo, asi třikrát psal jinou formu. Služební hodnocení bylo pravidelné, pověst z pracoviště chtěli nejprve telefonicky.

10. Svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] uvedl, že dělal vedoucího na [okres], [příjmení] mu dělal zástupce a [příjmení] přešel z [anonymizováno] a byl zařazen na oddělení OHK, tím pádem spadl pod [anonymizováno] [příjmení]. Asi kolem Vánoc roku 2016 ho kontaktoval [příjmení], že má problémy s [příjmení]. Týkalo se to osobních věcí. Druhý den proto probral s [příjmení], aby se [příjmení] řešil jen pracovní věci a ne osobní. Problémy začaly být až po nějakém hodnocení, které dělal [příjmení], až když se nedohodli, teprve to řešil on. Dne [datum] byl služebně v [obec] s panem [příjmení] a volal [příjmení], že byl napadený [příjmení]. Nepamatuje si, zda řekl důvod. Nemohl se dostavit na místo ihned, odkázal ho na plk. [ulice], který v tu dobu byl v [anonymizováno]. [příjmení] [příjmení] se vrátili někdy kolem 14. hodiny. Cestou z [obec] jeli do [anonymizováno], kde byl [příjmení]. Vysvětlil jim, co se stalo, pak jeli na ředitelství, kde následovalo jednání, kde byl [příjmení], [anonymizováno], [příjmení], [příjmení]. Neví o tom, zda byl někdo předtím u lékaře. Má pocit, že obžalovaný uváděl jako důvod konfliktu osobní věci a Ing. [příjmení] zase pracovní věci, mělo jít o to služební hodnocení. Před tím konfliktem se [příjmení] vrátil z kurzu v [obec]. Svědek uvedl, že on předmětné hodnocení asi vůbec neviděl. Ze své pozice hodnocení nekorigoval, pokud byla shoda obou stran. Neví, zda si obžalovaný dával nějaké námítky. Nenastaly pracovní problémy s obžalovaným, které by musel řešit. [příjmení] ohledně lékaře se řešilo, ale pokud měl někdo neschopenku, jemu se do ruky nedostala. Obžalovaný s ním řešil možnost přeřazení, myslí, že to bylo po jeho návratu z kurzu. Chtěl přeřadit do ulice [příjmení], nechtěl potkávat [anonymizováno] [příjmení]. Po incidentu viděl obžalovaného na služební poradě, která je jednou měsíčně. Obžalovaný ho telefonicky kontaktoval ohledně vměšování [anonymizována dvě slova] do jeho osobního života telefonicky, měl ten den dovolenou, byl doma. Obžalovaný mu tehdy říkal, že mu nabízí [příjmení] nějakou svou známou nebo kamarádku, a nějaké takovéto věci. Při tom telefonátu mu přišel rozrušený. Druhý den to hned v zaměstnání řešil s panem [příjmení], kdy si vyslechl jeho verzi. Závěr byl ten, že mají řešit jen pracovní věci, a když bude problém, má ho informovat. U [anonymizována dvě slova] v předmětné době nezaznamenal emocionální nestabilitu.

11. Obžalovaný k výpovědi svědka uvedl, že při tom telefonátu byl rozrušený. Jednání bylo uskutečněno, ale žádal svědka o přesunutí na jinou budovu. Po telefonickém hovoru se s [jméno] [příjmení] setkal v kanceláři, bylo mu řečeno, že s [příjmení] dělal pohovor a že ten už se nebude vměšovat do jeho osobních a intimních věcí.

12. Svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] vypověděl, že předmětného dne byl na poradě na obvodním oddělení [obec], volal mu [anonymizováno] [příjmení], že ho napadl ho [příjmení], že se to musí řešit. Říkal mu, ať vyrozumí nadřízeného pana [příjmení] a pana [příjmení], aby se tam dostavili a vyřešili to. Nebyli na pracovišti. Řekl, že až to dokončí, přesune se do [anonymizováno], ať si ucelí informace, co se vlastně vůbec stalo, aby měli z čeho vycházet. Jel do [anonymizováno], volal mu [příjmení], že s ním potřebuje mluvit, říkal, že je v budově. Řekl mu, aby tam počkal. S koordinátorem panem [příjmení] přijeli asi za [číslo] minut. V budově územního odboru ve druhém patře čekal [příjmení], který měl na sobě kapky krve, neví, zda na oblečení nebo na rtu, to už si nepamatuje. Vzali ho s panem [příjmení] do kanceláře, byl hodně rozrušený. Říkal, že řešili něco osobního. On se snažil situaci zklidnit. To už se dostavil do budovy pan [příjmení], který si vzal obžalovaného do kanceláře s tím, že to budou řešit. S [anonymizováno] [příjmení] mluvil asi 1-2 hodiny po panu [příjmení], byl po ošetření, měl něco s rukou. Incident řešil pan [příjmení], s tím, že to bude zadokumentované a bude to řešit odbor vnitřní kontroly, který záležitost projedná. Ing. [příjmení] říkal, že to bylo na osobní bázi. Svědek uvedl, že nepocít'oval nic na služební úrovni. Nikdo nemluvil o tom, že by se to mělo týkat něčeho pracovního. Neví o problému se služebním hodnocením. Byl za ním pan [příjmení], že se pan [příjmení] odvolal proti služebnímu hodnocení, bez jakéhokoli problému. [příjmení] řekl, že je třeba, aby se [příjmení] vyjádřil ke konkrétním bodům, s čím nesouhlasí a co by se mělo přehodnotit, to bylo řešeno den nebo dva dny před incidentem. [příjmení] měl po pracovní stránce dobré výsledky, je uzavřenější. Vycházeli spolu pracovníčně dobře, nebyl přítomen žádnému

jeho konfliktu. Po této události se [příjmení] rozhodl, že odejde z kriminálky na obvodní oddělení. Říkal mu, že je to pro něj ztráta a škoda, že si jeho pracovního nasazení váží. To, co spolu mají obžalovaný s poškozeným na osobní bázi, neví, přišel s nimi zřídka do styku.

13. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla, že u incidentu nebyla, ví o něm jen z doslechu. Popsala, že od ledna 2016 začali s obžalovaným spolu chodit. Od léta 2016 si všimla u nadřízeného [anonymizováno] výkyvů nálad od extrémní veselosti po velký smutek. V rámci nějaké šeptandy zjistila, co má za potíže. Koncem léta 2016 došlo přestěhování části útvaru na pracoviště [ulice], odstěhoval se i obžalovaný. Ten se jí začátkem podzimu svěřil, že ho [příjmení] vyhledal v kanceláři a začal mu nabízet svoji příbuznou s tím, že ona je staré maso a nedá mu fakana. Pak si všimla, že u obžalovaného kolísá nálada, ale s ničím se jí nesvěřil. Koncem listopadu odjela do lázní, po návratu byla v práci asi 3 nebo 4 dny, a rozhodla se s obžalovaným rozejít. On z toho byl špatný, takže si na zbytku oddělení domysleli, co se stalo. Před Vánocemi se viděli, obžalovaný jí řekl, že poškozený za ním chodil na podzim opakovaně a vždy mu vnucoval tu příbuznou s tím, že ho jinak zklame. Mělo se to dít vždycky, když byl už v kanceláři sám, poškozený měl porušovat jeho intimní zónu. Pak byla krátce v práci a onemocněna zápallem plic. Po několika dnech nemoci jí [příjmení] volal, že došlo na [anonymizováno] ke konfliktu s poškozeným, kdy práskl dveřmi. Neřekl přesně, co se stalo, ale že šel hned telefonovat [příjmení], [anonymizováno] nadřízenému. Tomu měl říct, že pod [příjmení] už sloužit nechce, a [příjmení] mu měl přislíbit urgentní vyřešení situace. Asi o tři dny později jí volal znovu s tím, že [příjmení] mu sdělil, že to nebude tak jednoduché. Pár dní na to jí volal [anonymizováno] [příjmení], který vedl takové divné řeči o tom, jak jejich vztahu fandil. Moc to nechápala, cítila, že jí lže. Když se vrátila v březnu do práce, [příjmení] byl na kurzu. Byli občas v kontaktu, on řešil, že odejde, protože ho [příjmení] určitě nenechá být. Uváděl, že kvůli tomu kontaktoval odbory. Po jeho návratu se sešli v kavárně. Svěřil se jí, že dostal hodnocení za tři, což znamená, že se nemůže hlásit do žádného výběrového řízení. Řekl jí, že se hned odvolal, přemýšleli, co by mohli dodat za důkazy na jeho podporu. Stěžoval si na bolest zad, proto mu doporučila návštěvu lékaře. Další den byla na výslechu v ruzyňské věznici, obžalovaný měl jít odevzdat neschopenku a mělo dojít k tomu konfliktu. Když se vrátila do práce, bylo už po všem. Chodil tam [anonymizováno] [příjmení] a všem ukazoval zranění na ruce. Následující asi dva týdny [příjmení] neviděla, ani [příjmení]. Mezitím se strhla štvavá kampaň proti obžalovanému a po několika dnech se objevila verze, že to bylo kvůli služebnímu hodnocení. Na námítky obžalovaného bylo komisí rozhodnuto v jeho prospěch. Pak za ní byl [anonymizováno]. [příjmení], zda by měla něco proti tomu, aby šel [příjmení] zpět na jejich budovu. Řekla, že spolu vychází dobře, že s tím nemá problém. Následně [příjmení] jeho nový nadřízený [příjmení] napsal nový posudek s nízkým hodnocením. Na to konto jí obžalovaný řekl, že si zažádal o přestup k uniformované policii do nižší platové třídy, protože tam už nemůže zůstat. [anonymizováno] [příjmení] jí nikdy neříkal, proč se s obžalovaným poprali. Nebyl její příjmený nadřízený, tím byl [anonymizováno] [příjmení]. [příjmení] s ní hovořil o hrabání ve věcech [anonymizováno] [příjmení], k tomu došlo. Bylo to v její kanceláři, poznala, že tam někdo byl, protože bylo zamčeno na dva západy. [příjmení] bylo v prosinci a v lednu 2017 se [příjmení] před [příjmení] nějakým způsobem prozradil, že něco našel. Krátce po té potyčce jí chodily zmatené SMS zprávy od [jméno] [příjmení], od které se pak dozvěděla, že se měl [anonymizováno] [příjmení] hanlivě vyjadřovat o ní a jejích dětech. Tehdy se přátelila s kolegou [anonymizováno] a [příjmení] za ním byl a začal mu ji rozmlouvat ve smyslu, že má tři "haranty".

14. Svědkyně [jméno] [příjmení] uvedla, že k incidentu se nemůže vyjádřit, protože pracuje na obvodním oddělení a na pracovišti [ulice] tehdy nebyla. S obžalovaným ani s poškozeným o konfliktu nemluvila. V době, kdy měl [příjmení] řešit její soukromí, žádný vztah na pracovišti neměla, pouze řešila úzce s kolegy rozsáhlou kauzu, přičemž jeden z nich byl svobodný, proto měl asi [anonymizováno] [příjmení] potřebu se k tomu vyjádřit. Poučoval ho, že je stará a má tři "haranty".

15. Dokazování bylo doplněno též listinnými důkazy: náčrtek kanceláře a fotodokumentace zaznamenaly jednak rozmístění nábytku, rozbitý hrneček a krevní stopy v kanceláři poškozeného, jednak obžalovaného a poškozeného po incidentu, kdy obžalovaný měl zakrvácenou košili a v obličejí krvácející zranění v oblasti nosu a poškozený krvácející zranění na ruce, hematom na pravém boku trupu a vpravo vzadu na krku. [ulice] zpráva z nemocnice [anonymizováno] nad [příjmení] potvrzuje, že poškozený [jméno] [příjmení] byl dne 10.5.2018 ve 13:20 hod. ošetřen pro zranění na ruce a pohmožděninu hrudníku. Potvrzení o pracovní neschopnosti prokazuje, že obžalovaný [příjmení] byl v pracovní neschopnosti od 10.5.2017.

16. K osobě obžalovaného bylo dále zjištěno, že nebyl [stát. instituce] projednáván pro přestupek, v evidenci Rejstříku trestů nemá žádný záznam. Služebním hodnocením vystaveným dne 22. 3. 2017 npor. [anonymizováno] [jméno] [příjmení] byl obžalovaný hodnocen celkovou známkou 3 - dosahuje dobrých výsledků. Toto hodnocení převzal obžalovaný dne 9. 5. 2017 a podal proti němu námitky. Z vyjádření ke služebnímu hodnocení ze dne 30.5.2017 bylo zjištěno, že obžalovaný podal dne 10. 5. 2017 proti hodnocení námitky, které tímto vyjádřením podrobně zdůvodnil. Z oznámení ředitele Krajského ředitelství policie Středočeského kraje ze dne 4. 7. 2017 bylo zjištěno, že bylo změněno celkové hodnocení na 2 – dosahuje velmi dobrých výsledků z důvodu, že obžalovanému nebyly stanoveny standardy v jednotlivých oblastech pro služební místo v 6. tarifní třídě, což nelze hodnotit k jeho tíži. Dále bylo z přehledu odměn prokázáno, že obžalovanému bylo v letech 2015 a 2016 vyplaceno celkem 6 kázeňských odměn a v lednu 2017 mu byl uložen jeden kázeňský trest, k němuž obžalovaný uvedl, že byl za překročení rychlosti. Ze služebního hodnocení Obvodního oddělení Policie ČR [obec] bylo zjištěno, že na novém působišti je hodnocen velmi dobře. Dále byla k důkazu přečtena děkovaná zpráva poškozené [jméno] [příjmení] na práci obžalovaného u OOP [obec], kterou předložil svědek [příjmení] [příjmení].

17. Po provedeném dokazování a po zhodnocení všech provedených důkazů v souladu s § 2 odst. 6 trestního řádu a v souladu s pokyny odvolacího soudu, který soudu prvního stupně vytkl, že ten důkazy nehodnotil ve vzájemné souvislosti, neboť některé skutečnosti opomněl, soud dospěl beze všech pochybností k závěru, že obžalovaný se dopustil jednání popsánoho shora ve výroku tohoto usnesení, přičemž je prokázáno, že se jednalo o fyzický útok za použití násilí (pohlavky, chycení do kravaty, údery pěstí), v jehož důsledku byl poškozený následně ošetřen a byly u něho zjištěny hematomy na trupu, na krku a krvácející zranění na ruce a oděrka na nose. Rozsah zranění je prokázán zejména lékařskou zprávou k poškozenému. Obžalovaný doznal, že došlo k fyzickému konfliktu mezi ním a poškozeným [příjmení] [příjmení] s tím, že se není schopen vyjádřit k tomu, kdo první útok vyvolal, a tvrdil, že důvodem nebylo služební hodnocení, které den před tím obdržel od svého nadřízeného, ale osobní problémy, které s ním řešil už od podzimu. Poškozený [příjmení] [příjmení] naopak uváděl, že důvodem bylo to, že den před útokem předal obžalovanému služební hodnocení, se kterým obžalovaný nesouhlasil a podal si proti němu námitky. Další den mu přinesl obžalovaný potvrzení o pracovní neschopnosti, které mu dle jeho tvrzení předával se slovy, že je to za to hodnocení. Poškozený se vyjádřil k tomu, že prvotně byl napaden on obžalovaným. Tuto skutečnost soud považuje za prokázanou. Ačkoli nebyl v místě žádný svědek prvního incidentu kromě svědkyně [příjmení] a svědka [příjmení], kteří jeho počátek neviděli, soud nemá důvod nevěřit v této části výpovědi poškozenému, když je i svědectvím [anonymizováno]. [příjmení] prokázáno, že poté, co byli oba účastníci potyčky od sebe odtrženi a chvíli byli mimo fyzický kontakt, obžalovaný znovu poškozeného napadl, bez toho, že by poškozený jakkoli na něho reagoval. Svědci [příjmení] a [příjmení] shodně uváděli, že [anonymizováno] [příjmení] si sedl a chtěl telefonovat, obžalovanému ještě podal svetr spadlý na zem. Je tedy zjevné, že obžalovaného nijak nevyprovokoval k tomu, aby ten na něj měl důvod znovu zaútočit. Z kontextu této skutečnosti pak má soud za prokázané, že i první útok vyvolal svým jednáním obžalovaný, neboť v opačném případě by druhý útok obžalovaného neměl logiku. K důvodům potyčky nikdo z dalších svědků nemohl vyjádřit, neboť dle tvrzení

jednotlivých svědků přítomných na místě potyčky se k důvodům v dané chvíli nikdo z aktérů nevyjádřil. Obžalovaný uváděl, že ze strany jeho nadřízeného [anonymizováno] docházelo k nevybíravým slovním útokům na jeho soukromý život a na jeho přítelkyni kolegyni [anonymizováno]. Tyto skutečnosti potvrzovala svědkyně [příjmení] s tím, že je má zprostředkovaně od obžalovaného. Poškozený připustil, že s kolegou [příjmení] obžalovanému říkali, aby zvážil s ohledem na věk [příjmení], zda má jejich vztah perspektivu. Dále uváděl, že poté, co byl tento vztah ukončen, skutečně navrhoval obžalovanému, že ho seznámí se svojí příbuznou, což obžalovaný to odmítl. Obžalovaný uváděl, že prvně mu "ruply nervy" v lednu, kdy zjistil, že se mu měl poškozený hrabat v intimních věcech. Poškozený toto popřel s tím, že neví, proč tehdy obžalovaný takto reagoval. Tento incident je nepřímo potvrzen i dalšími svědky. Svědek [příjmení], který byl přímým nadřízeným poškozeného, potvrdil, že obžalovaný ho v tu dobu žádal o přeložení a sděloval mu, že [anonymizováno]. [příjmení] se nepřiměřeně vměšuje do jeho soukromí, a proto [příjmení] důrazně domluvil. Z výpovědí obžalovaného a svědků [příjmení], [příjmení] a [příjmení] bylo zjištěno, že nedlouho poté odjel obžalovaný na tříměsíční kurz do [obec] a vrátil se den před projednávaným incidentem. V tuto dobu tedy nemohlo docházet k žádným intervencím poškozeného do soukromého či pracovního života obžalovaného. Ten však dle svého vyjádření korespondoval s odbory ohledně možnosti přeložení na jiné působiště. Dále je prokázáno, že první den po návratu ze školení obžalovaný obdržel od poškozeného služební hodnocení, se kterým nesouhlasil, a proto si proti němu podal námitky. Od dalšího dne byl v pracovní neschopnosti, kdy potvrzení nesl ten den svému nadřízenému. Svědci [příjmení] a [příjmení] se k průběhu útoku nevyjádřili, svědek [příjmení] však poukázal na skutečnost, že původně všichni včetně poškozeného [příjmení] [jméno] hovořili o osobních problémech, svědek [příjmení] uvedl, že již den před tím mu volal poškozený kvůli nějakým slovním urážkám od obžalovaného, což se mělo řešit v následující dny, a dále vypověděl, že se oba dohadovali kvůli [anonymizováno] služebnímu hodnocení. Výpověď svědkyně [příjmení] k věci nic nepřinesla, pouze dokumentovala způsob komunikace poškozeného v rámci pracoviště. Soud neměl důvod nevěřit výpovědi obžalovaného, že poškozený se zajímal o jeho soukromý život více, než by ze své pozice měl, a je zjevné, že toto obžalovaný nesl úkorně. Naproti tomu není důvod nevěřit ani poškozenému, že tyto snahy z jeho strany byly vedeny s dobrým úmyslem s ohledem na viditelný smutek obžalovaného v době, kdy se rozešel s kolegyní [anonymizováno] (Výpověďmi obžalovaného a poškozeného je vyvráceno tvrzení, že tyto snahy činil poškozený už v době trvání vztahu obžalovaného se svědkyní.) Je otázkou, zda poškozený zvolil při svém úmyslu vhodnou formu komunikace a zda bral skutečně ohledy na psychické rozpoložení obžalovaného v takové situaci. Vzhledem k tomu, že následně hledal obžalovaný pomoc i u vyššího nadřízeného, se lze domnívat, že spíše ne. Na druhou stranu, pokud poté obžalovaný byl tři měsíce mimo pracoviště a stále řešil svého problematického nadřízeného, přestože s ním nebyl v kontaktu, svědčí to pro závěr, že z jeho strany panovala vůči poškozenému určitá zášť. Sám obžalovaný se vyjádřil, že hodnocení, které obdržel, vnímal jako poškozující a jako pomstu za jeho „stížnost“ nadřízenému [příjmení] na chování poškozeného. Bylo prokázáno, že obžalovaný svému nadřízenému podal ještě ten den proti hodnocení námitky. Tuto skutečnost poškozený [příjmení] [příjmení] potvrdil s tím, že následně bylo rozhodnuto o změně hodnocení bez dalšího vyjádření stran. Jak obžalovaný tak poškozený hovořili o tom, že pracovně spolu vycházeli dobře, poškozený opakovaně udělil obžalovanému odměny, což je prokázáno listinnými důkazy, hodnotil ho jako pilného policistu s výhradou menší schopnosti týmového zapojení, což vyplývá i z předmětného služebního hodnocení, které zpracovával v březnu 2017. Co se týče tohoto služebního hodnocení, je prokázáno, že toto bylo změněno po přezkumu orgánem projednávajícím námitky obžalovaného na 2 – dosahuje velmi dobrých výsledků, avšak z důvodu, že nebyly stanoveny přesné standardy služební pozice, tj. hodnotící kritéria. Poškozený se k popisu fyzické potyčky vyjádřil tak, že obžalovaný za ním uvedeného dne přišel, dal mu neschopenku se sdělením, že to má za to hodnocení, a pak na něho zaútočil. Obžalovaný naopak tvrdil, že k fyzické potyčce došlo poté, co se poškozený opět nevybíravě

slovně vyjádřil o jeho soukromém a intimním životě. Popřel, že by na poškozeného zaútočil kvůli tomu hodnocení, neboť už v té době měl podány námitky, což je prokázáno listinnými důkazy a výpovědí obou aktérů (viz výše). Ačkoli poškozený tvrdil, že dle jeho názoru bylo hodnocení důvodem útoku obžalovaného, nikdo ze svědků, kteří s oběma účastníky potyčky následně ještě téhož dne hovořili, tuto skutečnost nepotvrdil. Pouze svědek [příjmení] [příjmení] uvedl, že od [anonymizováno] se dozvěděl, že to měl být konflikt kvůli služebnímu hodnocení. Současně však popsal, že mezi sebou poškozený s obžalovaným řešili další neshody a že z doslechu ví i o jejich osobních soukromých sporech. Svědek [příjmení] [příjmení], který byl v té době též (vyšším) nadřízeným obžalovaného i poškozeného popsal, že několik hodin po potyčce hovořil nejprve s obžalovaným a poté s poškozeným, kdy se ani jeden z nich nevyjádřil, že by bylo jejím důvodem předmětné služební hodnocení obžalovaného. Naopak uvedl, že [anonymizováno] [příjmení] též hovořil, že to mělo být na osobní bázi, a že nikdo nemluvil o tom, že by se to mělo týkat něčeho pracovního. Opětným zhodnocením všech relevantních důkazů soud tedy dospěl k závěru, že vznikly pochybnosti o tom, že k napadení poškozeného obžalovaným došlo z důvodu udělení služebního hodnocení poškozeným. V návaznosti na výpověď svědka [příjmení] [jméno] v kontextu vyjádření obžalovaného i poškozeného [příjmení] [jméno], který uvedl, že obžalovaný mu předal neschopenku se slovy, že, „to má za to hodnocení,“ a poté ho napadl, lze usoudit, že poškozený to do souvislosti dával, avšak obžalovaný se vyjádřil tak, že mezi předáním neschopenky a fyzickou potyčkou ještě poškozený pronesl nějaká nevhodná slova, která ho vyprovokovala. Pokud tedy bylo současně prokázáno, že námitky obžalovaného byly podány proti hodnocení již o den dříve, soud v souladu se zásadou hodnocení důkazů v pochybnostech ve prospěch obviněného (in dubio pro reo) dospěl k závěru, že nebylo beze všech pochybností prokázáno, že motivem fyzického útoku obžalovaného byl právě výkon povinností poškozeného jakožto jeho nadřízeného vyplývajících z § 45 odst. 2 písm. a) a § 203 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, v platném znění.

18. Z hlediska právní kvalifikace pak nejsou naplněny znaky skutkové podstaty žalovaného přečinu násilí vůči nadřízenému dle § 381 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, právě proto, že není prokázáno, že násilí směřovalo vůči poškozenému z důvodu výkonu jeho vojenských povinností, kdy ve smyslu ustanovení § 114 odst. 4 písm. c) trestního zákoníku je třeba pro účely tohoto trestného činu jako vojáka považovat i příslušníka bezpečnostních sborů, kterým Policie České republiky v souladu s ustanovením § 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů je. Prokázáný skutek však naplňuje znaky skutkové podstaty přečinu urážka mezi vojáky násilím nebo pohrůžkou násilím dle § 379 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný násilím (poškozeného opakovaně udeřil a jednou kousl) urazil svého nadřízeného, přičemž tohoto jednání se dopustil v úmyslu přímém (§ 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku).

19. Soud hodnotil jednání obžalovaného též z hlediska zásady subsidiarity trestní represe dle § 12 odst. 2 trestního zákoníku, podle které trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Toto ustanovení vyjadřuje princip ultima ratio, který je třeba ve světle judikatury Ústavního soudu vykládat tak, že trestní právo má z podstaty ultima ratio místo pouze tam, kde jiné prostředky z hlediska ochrany práv fyzických a právnických osob jsou vyčerpány, neúčinné nebo nevhodné (srov. rozhodnutí ÚS 40/2005), tj. ochrana takových práv má být prioritně uplatňována prostředky práva občanského, obchodního nebo správního, a teprve v případech, kdy je taková ochrana neúčinná a porušení chráněných vztahů naplňuje znaky skutkové podstaty konkrétního trestného činu, je třeba uplatňovat odpovědnost trestní. V daném případě je třeba jednak hodnotit, z jakých pohnutek a v jaké situaci došlo k útoku obžalovaného na poškozeného. Bylo beze všech pochybností prokázáno, že obžalovaný na poškozeného zaútočil, avšak současně bylo prokázáno (a poškozený to i částečně doznal), že se poškozený při výkonu služebních povinností nedůvodně a nad rámec, který byl

obžalovaných schopen snést, vměšoval do jeho soukromých záležitostí a nadto se poměrně nevybíravě vyjadřoval i o kolegyních na pracovišti a obžalovaný měl potřebu se jich zastat. Též bylo prokázáno, že se obžalovaný snažil původně věc řešit po služební linii, kdy se obrátil na vyššího nadřízeného a současně se snažil o možnost přeřazení na jiný služební útvar. Je nepochybné, že si obžalovaný s poškozeným lidsky, „nesedlí“, avšak s plněním pracovních povinností to nesouviselo a v této oblasti spolupracovali bez obtíží. Obžalovaný je zcela bezúhonný, služební povinnosti plnil vždy řádně a i v nové pozici, kdy fakticky sestoupil v rámci služební hierarchie na nižší pozici, se snaží být řádným policistou. Prokázal, že stále pracuje na svém vzdělávání. Jeho služební hodnocení byla vždy kladná, chválili ho i lidé, kterým jakožto policista pomohl. Na straně poškozeného nedošlo k žádné újmě, poškozený uvedl, že útok obžalovaného zpětně úkorně nevnímá a že ho celý případ nepoškodil ani v rámci služebního poměru. Sám nijak projednáván nebyl a nemá ani negativní poznatky k obžalovanému, se kterým od té doby nekomunikoval. Soud shledal, že byt' jednání obžalovaného fakticky naplnilo znaky trestného činu, nelze shledat, že je třeba obžalovaného trestat v rámci trestního práva. V této situaci je třeba poukázat právě na nevybíravé chování poškozeného, které útoku obžalovaného předcházelo, byt' si poškozený vůbec nemusel uvědomovat, že obžalovaný se cítí až tak zásadně zasáhnout jeho přístupem. Dle názoru soudu se u obžalovaného jednalo o exces, kterým vybočil z jinak bezproblémového výkonu služebních povinností (kladně byl hodnocen i poškozeným). Skutek obžalovaného neměl žádný dopad do sféry mimo služební poměr a poškozeného [příjmení] [příjmení] nijak zásadně nezasáhl. Soud proto s přihlédnutím ke shora citovaným okolnostem a při použití zásady subsidiarity trestní represe § 12 odst. 2 trestního zákoníku a s ním spojeným přístupem užití trestního práva jako prostředku ultima ratio neshledal předmětný skutek činem natolik společensky škodlivým, aby bylo možno obžalovaného uznat vinným z přečinu urážka mezi vojáky násilím nebo pohrůzkou násilí dle § 379 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

20. Soud na základě shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že jednání obžalovaného by mohlo být posouzeno jako kázeňský přestupek dle § 50 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů. Z tohoto důvodu rozhodl o tom, že jednání výše popsané postupuje v souladu s § 222 odst. 2 trestního řádu řediteli Policie České republiky, Krajského ředitelství kraje, se sídlem jakožto orgánu příslušnému o případném kázeňském přestupku rozhodnout.

21. S nárokem na náhradu škody se připojila v trestním řízení Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra České republiky, která uplatnila nárok na náhradu léčebných nákladů poškozeného [příjmení] [jméno] [příjmení]. Zpráva předložená pojišťovnou prokázala, že byla vyplacena částka ve výši 879 Kč. Vzhledem ke skutečnosti, že nebylo rozhodnuto o vině obžalovaného, soud odkázal zdravotní pojišťovnu s jejím nárokem na náhradu škody ve smyslu § 229 odst. 1 trestního řádu na občanskoprávní řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce podat stížnost do 3 dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha – východ.

Stížnost má odkladný účinek.

- 30 -

Praha 24. dubna 2019

Mgr. Adéla Hovorková
samosoudkyně

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 31. července 2019 stížnost státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze proti usnesení Okresního soudu Praha-východ ze dne 24. dubna 2019, číslo jednací 16 T 27/2018-351, v trestní věci obžalovaného [údaje o účastnících]

takto:

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost státního zástupce zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením byla podle § 222 odst. 2 tr. řádu věc proti obžalovanému [anonymizováno]. [jméno] [příjmení], [datum narození], pro skutek, že

„ dne 10. 5. 2017 kolem 11:00 hodin v kanceláři svého nadřízeného, zástupce vedoucího oddělení Policie ČR, Služby kriminální policie a vyšetřování, Územního odboru [obec] [anonymizováno] - [anonymizováno], na adrese [adresa], okres [okres], napadl tohoto nadřízeného [anonymizována dvě slova] [jméno] [příjmení] v důsledku předchozí slovní rozepře napadl tím, že jej udeřil otevřenou dlaní do zátylku, uchopil a držel ho v tzv. kravatě, kdy se jej pokoušel strhnout na podlahu kanceláře, přičemž bil poškozeného rukou sevřenou v pěst do žeber, následně, poté, kdy byl od poškozeného odtáhnut kolegou [jméno] [příjmení], zaútočil bez zjevného důvodu na poškozeného opětovně, a to tak, že ho chytil do tzv. kravaty, povalil ho na zem a několikrát rukou sevřenou v pěst ho udeřil do oblasti žeber a dále ho kousl do levého předloktí, kdy toto napadení ukončil společný zákrok přítomných kolegů [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří obviněného svedli na zem a znehybněním mu zabránili v pokračování útoku na poškozeného, který v důsledku jednání obviněného utrpěl oděrku v oblasti nosu, krvácející zranění na hřbetu levé ruky o průměru cca 3 cm, hematomy v oblasti pravé části trupu a hematom v pravé zadní části krku, kdy tato zranění nedosahovala porušení běžných tělesných funkcí poškozeného na dobu delší než jen přechodnou,“

v čemž bylo obžalobou spatřováno spáchání přečinu násilí vůči nadřízenému podle § 381 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku,

postoupena řediteli Policie České republiky, Krajského ředitelství > kraje, se sídlem , neboť jde o skutek, který by mohl být posouzen jako kázeňský přestupek dle § 50 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

2. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byla poškozená Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra České republiky, IČO: 47114303, se sídlem Vinohradská 2577/178, Praha 3 odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

3. Proti tomuto rozhodnutí podal včasnou stížnost státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze. Podle státního zástupce soud I. stupně postupoval při hodnocení důkazů v rozporu s § 2 odst. 6 tr. řádu, neboť přihlédl pouze ke skutečnostem, které svědčí ve prospěch obžalovaného, ale nevzal v potaz další skutečnosti a okolnosti napadení poškozeného, které zvyšují společenskou škodlivost jednání obžalovaného natolik, že je již nutné vyvodit u něho trestněprávní odpovědnost. Přečinem urážky mezi vojáky násilím nebo pohrůzkou násilí podle § 379 tr. zákoníku jsou postihovány násilné projevy mezi vojáky, což nepochybně souvisí s požadavky na zajištění disciplíny a kázně v rámci bezpečnostních sborů, jejichž nedílnou součástí je ochrana cti a vážnosti vojenské hodnosti, jakož i vztahů nadřízenosti a podřízenosti

včetně vyloučení jakéhokoli násilí ve vztazích mezi vojáky různých hodností a služebního zařazení. V posuzovaném případě došlo k fyzickému napadení poškozeného z důvodů předchozích neshod stran řešení osobních či soukromých záležitostí. Obžalovaný přikročil k tomu, že jako příslušník bezpečnostního sboru s nižší hodností fyzicky napadl poškozeného příslušníka bezpečnostního sboru s vyšší hodností a současně v rámci daného útvaru Policie ČR také svého nadřízeného.

4. Způsob fyzického napadení rozhodně nelze považovat jen za symbolické či zanedbatelné násilí, jakým by mohlo být např. postkávání či ojedinelý políček. Šlo o poměrně razantní útok iniciovaný právě obžalovaným, k němuž navíc přistoupil opakovaně i za přítomnosti dalších osob, přičemž fyzické napadání ukončil až v pořadí druhý zásah svědků. Je zjevné, že takový útok, který navíc vedl k drobnému zranění poškozeného a odehrál se ve služební kanceláři policejního útvaru během běžné pracovní doby, je na místě posoudit jako urážku na cti, vážnosti a vojenské i lidské důstojnosti poškozeného, ke které došlo násilím. Typově podobné jednání spojené s násilím není běžným či obvyklým způsobem řešení případných (a to i osobních či soukromých) sporů v bezpečnostním sboru. Policie České republiky je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor, jehož úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti. K řádnému zabezpečení těchto úkolů svěřila společnost Policii ČR významná oprávnění, pro jejichž řádné plnění sbor využívá jednotný systém velení založený na vztazích nadřízenosti a podřízenosti a srovnatelný s vnitřními vztahy v ostatních ozbrojených složkách, včetně armády. U příslušníků Policie ČR pak společnost očekává v zájmu funkčnosti sboru řádné plnění služebních povinností při dodržování přísné subordinace a formalismu vztahů. S ohledem na možné vážné následky nedodržení takových vztahů zákonodárce nejzávažnější formy jejich narušení vtělil do skutkových podstat trestných činů proti vojenské podřízenosti a vojenské cti v hlavě dvanácté, díl první zvláštní části trestního zákoníku. Zákonodárce tak poměrně jednoznačně vymezil, jaké typy jednání proti subordinaci a vojenské cti považuje za natolik ohrožující funkčnost sboru, že jejich řešení je nutné svěřit trestnímu soudnictví. Užití násilí, a to opakovaně, podřízeným vůči nadřízenému je vážným ohrožením funkčnosti sboru, a to tím spíš, mají-li možnost takové jednání vnímat i další podřízení napadeného, a pokud k němu dojde přímo v kanceláři napadeného. Uvedené skutečnosti, které podle státního zástupce vylučují uplatnění zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku, měly být vzaty soudem I. stupně v úvahu, což se však nestalo. Závěrem lze tedy uvést, že soud I. stupně se měl zcela bezpochyby po provedeném dokazování při zachování zásady volného hodnocení důkazů uvedené v § 2 odst. 6 tr. řádu přiklonit k tomu, že soud I. stupně měl jednání obžalovaného kvalifikovat jako přečin urážky mezi vojáky násilím nebo pohrůžkou násilí podle § 379 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

5. S přihlédnutím ke shora uvedenému státní zástupce navrhuje, aby Krajský soud v Praze k podané stížnosti podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadené usnesení Okresního soudu Praha-východ ze dne 24. 4. 2019, č. j. 16 T 27/2018-351, zrušila soudu I. stupně nařídil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

6. Z podnětu podané stížnosti krajský soud jako soud II. stupně přezkoumal v rozsahu § 147 odst. 1 tr. ř. celé napadené rozhodnutí i řízení mu předcházející a neshledal stížnost důvodnou.

7. Jak již konstatoval Krajský soud v Praze ve svém rozhodnutí ze dne 27. 6. 2018 pod sp. zn. 9 To 182/2018 a ze dne 5. 9. 2018, sp. zn. 9 To 277/2018, soud prvního stupně provedl podle procesních předpisů dokazování v rozsahu, který bezpochyby umožňoval zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V tomto směru ostatně neměl výhrad ani dovolací soud a nemá je nyní ani stěžovatel.

8. Stížnostní soud pak nemá ani nyní, kdy po zrušení rozhodnutí prvního soudu ze dne 27. 7. 2018 a navazujícího rozhodnutí stížnostního soudu dovolacím soudem nebylo dokazování kromě

doplňujícího výsledku poškozeného [příjmení] [jméno] k jeho současnému pohledu na incident prvním soudem nijak doplňováno, relevantního důvodu měnit cokoli na svém názoru vysloveném v rozhodnutí ze dne 5. 9. 2018, totiž, že v posuzované věci první soud již postupoval zcela v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu a z hlediska hodnocení důkazů mu nelze ničeho vytknout. I když stěžovatel formálně namítá, že první soud při hodnocení důkazů ve shodě se zmíněným ustanovením trestního řádu nepostupoval, fakticky žádné konkrétní výtky v tomto směru neuplatňuje a zjevně nemá ani žádné výhrady vůči skutkovým zjištěním prvního soudu založeným na pečlivém hodnocení provedených důkazů jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech. Jeho výhrady totiž směřují toliko proti právnímu posouzení věci, pokud první soud aplikoval ust. § 12 odst. 2 tr. zákoníku, což je otázka, k níž dovolací soud neměl dosud potřebu se vyjadřovat a posouzení věci z tohoto hlediska bylo ponecháno na soudech nižších stupňů (srov. bod 46. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 7. 3. 2019, č. j. 6 Tdo 103/2019-35).

9. Nelze ovšem nyní přehlédnout, že první soud respektoval právní názor dovolacího soudu a jak mu bylo pod bodem 46. rozhodnutí dovolacího soudu uloženo, vyslovil se k otázce, zda jím zjištěný skutek lze kvalifikovat jako jiný trestný čin upravený trestním zákoníkem, konkrétně státním zástupcem nyní navrhaný přečin urážky mezi vojáky násilím nebo pohrůzkou násilí dle § 379 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, (tedy přečin mírněji trestný, než kvalifikace navržená obžalobou, které se již nedomáhalo ani dovolání). Podrobně přitom rozebral důvody svého závěru, že s ohledem na všechny okolnosti jednání obžalovaného a při použití zásady subsidiarity trestní represe, nelze považovat prokázané jednání obžalovaného za natolik společensky škodlivé, že by bylo možno obžalovaného uznat vinným z přečinu urážky mezi vojáky násilím nebo pohrůzkou násilí dle § 379 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, znaky jehož skutkové podstaty jsou jinak formálně naplněny a postačí uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Lze zde tedy odkázat na logické důvody napadeného rozhodnutí zejména pod bodem 19., jimž koresponduje zvolený postup dle § 222 odst. 2 tr. ř.

10. K námitkám stěžovatele lze dodat, že ani stížnostní soud nijak nezpochybňuje důležitost požadavků na zajištění disciplíny a kázně v rámci armády a bezpečnostních sborů, jejichž nedílnou součástí je ochrana cti a vážnosti vojenské hodnosti, jakož i vztahů nadřízenosti a podřízenosti, včetně eliminace násilí ve vztazích mezi vojáky různých hodností a služebního zařazení, ani fakt, že skutková podstata trestného činu urážka mezi vojáky násilím nebo pohrůzkou násilí chrání čest, vážnost a lidskou důstojnost vojáků před útoky jiných vojáků, a to i přes chybějící souvislost s plněním konkrétních služebních povinností.

11. První soud ovšem při posuzování míry společenské škodlivosti nemohl přihlížet jen k okolnostem, které zakládají znaky trestného činu, jehož spáchání je obžalovanému státním zástupcem kladeno za vinu, nýbrž přihlížel i k dalším okolnostem, které sice nejsou nutné k naplnění znaků trestného činu, které však charakterizují spáchaný skutek a jeho pachatele a mají vliv na jejich konkrétní společenskou škodlivost. To velmi podrobně, srozumitelně a logicky rozvedl v důvodech napadeného rozhodnutí.

12. Jakkoli nelze akceptovat nevhodné poznámky nadřízeného týkající se osobní záležitosti obžalovaného, jejichž užití vzal první soud nikoli nedůvodně za prokázané (srov. i strana 3 usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2018, č. j. 9 To 277/2018-302), jako oprávněný důvod fyzického napadení nadřízeného, ten je také povinen respektovat čest, vážnost a lidskou důstojnost podřízeného a s touto povinností, se zjevně jeho zejména verbální počínání dobře neslučovalo. To jistě neuniklo ani samotnému poškozenému, který bezprostředně po incidentu i před nadřízenými (zejména [anonymizováno] [příjmení]) připustil shodně s vyjádřením obžalovaného, že šlo o incident na osobní bázi a koresponduje tomu i jeho vyjádření v doplňujícím výsledku při hlavním líčení dne 24. dubna 2019, kdy mj. uvedl, že netrval na potrestání obžalovaného a připustil, že útok obžalovaného nevnímá úkorně a nebyl jím poškozen ani v rámci služebního poměru. Uváží-li se přitom, že obžalovaný je po celou dobu svého působení u policie velmi dobře hodnocen (s výjimkou onoho hodnocení poškozeným, které

tento vydal v časové souvislosti s tím, že na jeho nevhodné zasahování do soukromí si obžalovaný stěžoval u nadřízeného a tento považoval za nutné poškozenému domluvit, přičemž námitkám obžalovaného proti takovému hodnocení bylo vyhověno), pak v kontextu s výše uvedenými okolnostmi jednání obžalovaného lze akceptovat závěr prvního soudu o skutečně nižší společenské škodlivosti zcela výjimečného excesu obžalovaného. Lze totiž mít za to, že posuzovaný skutek vzhledem k výše uvedenému z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty, a to i přes státním zástupcem namítanou razanci fyzického útoku, kdy i podle názoru stížnostního soudu zde zcela postačí uplatnění odpovědnosti podle zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.

13. Za tohoto stavu ovšem stížnostnímu soudu nezbylo, než v souladu s ust. § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu stížnost státního zástupce jako nedůvodnou zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Jen je-li zde některý z důvodů uvedených v § 265b tr. ř., lze proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Dovolání mohou podat jednak nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu a obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje a musí mít obsah uvedený v § 265f tr. ř. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud.

Praha 31. července 2019

Mgr. Roman Lada
předseda senátu